

ת"פ 33522/10/15 - מדינת ישראל נגד גיאורגי ריבקין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 33522-10-15 מדינת ישראל נ' ריבקין

לפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד הרצוג, אטיה וכהן-סתיו

נגד

גיאורגי ריבקין

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד שבד-דאי

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 13.03.17, במסגרת הסדר טיעון, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירות אלו:

א. הסגת גבול, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977;

ב. חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק הנ"ל;

ג. החזקת סכין שלא למטרה כשרה;

2. בהסדר התחייבה התביעה להגביל טיעוניה לעונש למאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות ולצדו מאסר מותנה, קנס ופיצוי. ההגנה לא הוגבלה בטיעוניה.

3. עוד הסכימו הצדדים להפנות את הנאשם לשירות המבחן, לנוכח גילו הצעיר שחייב קבלת תסקיר לנוכח עתירה אפשרית לעונש. התקבלו אפוא בעניינו של הנאשם ארבעה תסקירים, הראשון מיום 06.09.17 והאחרון מיום 18.10.18: הנאשם דחה כל ניסיון טיפולי ולבסוף ניתק לחלוטין את הקשר עם השירות.

4. ביום 11.09.19 טענו ב"כ הצדדים לעונש והיום השלימו טיעוניהם, לאחר קבלת תסקיר אחרון:

התביעה טענה למתחם עונשי כולל בין חמישה חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות לבין שנת מאסר, ועתרה לגזור על הנאשם עונש של חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות ולרכיבים נלווים של מאסר מותנה, קנס ופיצוי לנפגע.

ההגנה מצידה ביקשה לבטל את הרשעת הנאשם, כדי שלא יקשה עליו להגר לארה"ב, ולעניין העונש - מאסר מותנה והתחייבות כספית בלבד.

מעשי הנאשם:

עמוד 1

ביום 07.04.14 הסיג הנאשם גבול ונכנס לרכבו של הנפגע, מר עמי ויינברג, לאחר שפתח את דלת הרכב. הנאשם התיישב במושב הנהג, ובאמצעות סכין שנשא עמו שלא למטרה כשרה [תע/1] גרם לנזק לרכב - למנגנון ההתנעה ולחלקי פלסטיק - כשהכניס את הסכין למתג ההתנעה.

דחיית עתירתה של ההגנה לביטול הרשעתו של הנאשם:

ההגנה לא ביססה כלל את טענתה בדבר נזק חמור וקונקרטי לשיקום הנאשם, שיצמח מעצם הרשעת הנאשם -

ראשית, הגירתו של הנאשם לארה"ב איננה בבחינת תכנית מוגדרת;

שנית, לא הוכח כי עצם ההרשעה תפגע בסיכויי הנאשם לקבל אשרה לארה"ב יותר מקביעת אחריותו למעשים ללא הרשעה. אין זה מידע המצוי בידיעתו השיפוטית של בית המשפט, והשיקולים הקונסולאריים, או מדיניות הענקת האשרות בעניין זה, לא הוכחו ולו ברמה נמוכה.

מתחם העונש ההולם ואישורו של הסדר הטיעון:

1. הסדר בין הצדדים הוא מסוג "טווח", משהגבילה התביעה עתירתה לעונש. יש לבחון את הצדקת ההסדר בהשוואה למתחם העונש ההולם שהיה נקבע לולא ההסדר.
2. הערכים המרכזיים בהם פגע הנאשם הם ערכי הקניין והחזקה; בהחזקת הסכין פגע הנאשם גם בערך של שמירת שלמות הגוף והבריאות (האיסור הקבוע בעבירה של החזקת סכין הוא מעין מעגל שני של הגנה על ערכי שלמות הגוף ומניעת הפגיעה בנפש, חישוק וביצורים הנוספים לעבירות שעניינן מעשי אלימות ממש. המחוקק ביקש למנוע היווצרותם של מצבים שבהם פוטנציאל אלימות יצא באופן הרסני במיוחד מן הכוח אל הפועל, בנוכחות הברזל החד), אך בנסיבות העניין חומרת הפגיעה בערך זה היתה מינימלית; הנזק שגרם הנאשם היה ממשי, אך לא חמור; המעשה היה מתוכנן אך לא מתוחכם במיוחד. עוד יש לתת את הדעת על מגוון העונשים שהושתו על נאשמים בנסיבות קרובות.
3. אינני מקבל את גרסת הנאשם, לפיה ביצע את המעשים כשהיה תחת השפעת אלכוהול וכשכל כוונתו היתה להתחמם ברכב. גרסה זו אינה עולה בקנה אחד עם הנסיבות המתוארות בכתב האישום בו הודה הנאשם, ואינה סבירה כלל. עם-זאת, יש לתת משקל מסוים לביצוע העבירה תחת השפעת-מה של אלכוהול המסיר עכבות.
4. בשיקולן של כלל הנסיבות, אני מוצא כי מתחם העונש ההולם מצוי בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בכליאה.
5. המסקנה היא שההסדר ראוי ומאוזן, ויש לאמצו ולהטיל העונש בתחומו.

שיקולי קביעת העונש במסגרת ההסדר:

1. הנאשם יליד 1995, כבן 24 כיום, נעדר עבר פלילי, עובד לפרנסתו בעבודות מזדמנות מאז שעלה ארצה עם

משפחתו מגיאורגיה. ריבוי קשיים בחיי הנאשם מפורט בתסקירים.

2. הנאשם צורך אלוהול לרעה, בכמות מופרזת, אך על-אף הבעות של תובנה מילולית ורצון בגמילה, הכשיל הנאשם כל ניסיון לטפל בבעיה זו. למעשה, הנאשם אינו מכיר בבעיה, ולתפיסתו הוא שולט כהלכה בצריכת האלוהול.
3. עם זאת, בעיית האלוהול של הנאשם איננה חמורה: אבחון של הנאשם בעמותת "אפשר" העלה כי מדובר ב"תלות קלה", ולכן יש להוסיף כי הנאשם לא הסתבך שוב בפלילים מאז המעשים הנדונים עתה ולפי הידוע הוא עובד ומפרנס את עצמו.
4. הנאשם אינו זכאי אפוא להקלה השמורה למי ששם מעיניו בהליך שיקום, אך לזכותו נסיבות אחרות שיש לזקוף לזכותו, וכוחן רב בהצדקת קביעתו של העונש במתינות: הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם הוא צעיר שביצע את העבירה בגיל צעיר עוד יותר; חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה ללא הסתבכות נוספת; הודאת הנאשם חסכה משאבי ציבור.
5. לפיכך ייקבע עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, כמאסר מותנה שלצדו עיצומים כספיים - קנס, שיהא נמוך מפאת מצבו הכלכלי של הנאשם; פיצוי, שייקבע על הצד הנמוך והבטוח בהיעדר נתונים; והתחייבות, לתוספת הרתעה.

סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת רכוש מכל סוג, או עבירה של החזקת אגרופן או עבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה;
- ב. קנס בסך 400 ₪, או ארבעה ימי מאסר תמורתו;
- ג. התחייבות בסך 1,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת רכוש מכל סוג, או עבירה של החזקת אגרופן או עבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך חודש ימים;
- ד. פיצוי בסך 800 ₪ לזכות הנפגע (ע"ת 1 בכתב האישום). הקנס והפיצוי יופקדו עד ליום 01.04.19;

הוראות נלוות:

- א. התביעה תחיש למזכירות טופס פרטי מתלונן, שייסרק לתיק כחסוי;
- ב. הסכין תושמד וכל מוצג אחר יועבר להכרעה פרטנית של קצין משטרה;

עמוד 3

ג. ככל שהפקיד הנאשם הפקדות בתיק זה או בתיק קשור, תושבנה לנאשם;

ד. עותק גזר הדין יישלח לשירות המבחן לידיעה בלבד;

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ז אדר א' תשע"ט, 21 פברואר 2019, במעמד הצדדים.